

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Sociální práce s klienty střediska výchovné péče, kteří ukončili internátní pobyt

Autor práce: Barbora Kiliánová

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: Mgr. Helena Machulová, Ph.D.

Datum: 8. 5. 2021

Cílem předkládané bakalářské práce popsat, jak OSPOD postupuje po propuštění klienta z pobytu ve středisku výchovné péče a jaké možnosti práce lze u těchto klientů uplatnit

Po formální stránce je práce poměrně dobře zvládnutá, bibliografické citace odpovídají normě, seznam literatury je přiměřený zvolenému tématu i typu práce. Po stránce jazykové je práce mnohem slabší, nachází se v ní velké množství překlepů a gramatických chyb. V práci je jen několik málo stran, které jsou bez těchto chyb.

Celá bakalářská práce je rozdělená do 4 kapitol. Autorka v nich představuje nejprve OSPOD a jeho činnost, pak popisuje středisko výchovné péče a služby, které poskytuje. Ve 3. kapitole je pak popsána péče o klienta OSPOD, který ukončil internátní pobyt v středisku výchovné péče, včetně spolupráce s dalšími institucemi. V poslední kapitole pak autorka uvádí několik kazuistik týkajících se sledované problematiky.

Autorka si pro svoji bakalářskou práci zvolila jistě velmi zajímavé téma, avšak pouze s minimalistickým (i když zcela legitimním) cílem. V samotném popisu postupuje autorka celkem logicky a daná problematika je popsána adekvátně.

Větší problém v práci nastává ve chvíli, kdy autorka přejde od pouhého popisu ke snaze dokreslit vše poznatky z praxe. Do práce je zařazeno 5 kazuistik, které autorka získala z rozhovorů s kurátory. O metodice či šíři těchto rozhovorů, o počtu kurátorů apod. se nedozvíáme nic. Samotné zpracování kazuistik je poměrně přehledné, i když minimálně ta první vypadá jaksi nedokončeně. V každém případě jsou kazuistiky předloženy bez slůvka komentáře, takže je asi ponecháno na čtenáři, aby si z nich udělal závěr sám. Poněkud zvláštní je možná i to, že vlastně žádná z kazuistik neprezentuje úspěšnou práci s klientem a jeho rodinou, což autorka také nijak nekomentuje. Hned za kazuistikami následuje jakési „shrnutí“, ale protože to není číslovaná podkapitola není úplně jasné, co chce autorka shrnout, jestli pouze kazuistiky, nebo celou práci. V úvodu textu se zdá, že spíše celou práci, ale následně se pak autorka věnuje spíše komentování kazuistik. Tento komentář ale není příliš zdařilý většinou se věnuje významu případových konferencí.

Bylo by asi mnohem zajímavější, kdyby se autorka dokázala věnovat např. hodnocení rizikových a protektivních faktorů na straně rodiny a dítěte a možnosti kurátora na tyto faktory reagovat. Mohla by pak vyhodnotit, proč se někdy práce s rodinou nedaří i přes snahu odborníků, mohla by vyhodnotit i to, zda nabízená podpora byla adekvátní. Připouštím však, že to by asi autorka musela napsat celou práci poněkud jinak.

I přes tyto výhrady je ale třeba konstatovat, že autorka naplnila zvolený cíl, a proto práci doporučuji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

Helena Machulová